

Dinsdag 23-10-12

Inspreken

Ik zal mij eerst voorstellen. Ik ben Roel Keuken en voorzitter van de cliëntenraad WMO.

U spreekt vanavond over het instellingsbesluit participatieraad Overbetuwe 2012.

Een belangrijk document onder een nog verder op te bouwen participatiehuis, of het huis van "niemand mag uit- of buitengesloten worden". Een stevig huis moet gebouwd worden op een stevig fundament en dat fundament ligt nu voor.

Sinds 1 januari 2009 ben ik voorzitter van de cliëntenraad WMO. Na ongeveer een jaar spraken leden hun bevreemding uit over het feit dat er naast de cliëntenraad WMO ook nog een cliëntenoverleg WWB bestond.

De vraag die toen gesteld werd was, is het mogelijk om de krachten te bundelen. Twee mogelijkheden werden besproken:

1. Samenwerking
2. Samenvoeging

De motivatie was "samen sterker" - "kortere lijnen" - "nog meer kwaliteit in advisering".

Ik heb dit destijds namens de leden van de cliëntenraad WMO kenbaar gemaakt bij de wethouder, die mij daarna vroeg om de mogelijkheden te onderzoeken. Maar wel vrijblijvend.

Ik kan daar heel kort over zijn. Als er twee raden zijn waarvan er één absoluut niet wil, dan is het gedoemd te mislukken. En zo is het met die poging ook gegaan. Het cultuurverschil was gewoon veel te groot.

Dit teruggekoppeld aan de wethouder, met de opmerking dat als de samenvoeging er echt moest komen het niet anders kon dan met een besluit van het college. Dat besluit kwam er niet.

Dan breekt er door de komst van de Kanteling een nieuw tijdperk aan. Niet uitsluitend insteken op middelen, met de gedachte "als er maar middelen beschikbaar gesteld worden dan hebben we goed gescoord en is het probleem opgelost".

Nee, insteken op "meedoen", niemand mag buiten de boot vallen.

Het keukentafelgesprek deed zijn intrede. Door het hanteren van deze methode werd de compensatieplicht teruggebracht naar het toekennen van noodzakelijke hulp of middelen. Ook hier om met die compensatie mee te kunnen doen in de maatschappij.

WWB en WMO zijn participatiewetten en we zagen steeds meer overlappen. De behoefte om samen op te trekken werd mede hierdoor steeds groter. Samen optrekken maakt samen sterker.

Geleerd van de vorige keer heeft de cliëntenraad WMO nu direct geadviseerd aan de wethouder om over te gaan tot vorming van een adviesraad.

Deze wethouder is hier wel mee aan de slag gegaan en op enig moment heeft het college het besluit genomen om beide adviesraden op te heffen en een nieuwe in het leven te roepen.

Dit is positief ontvangen door de cliëntenraad WMO en negatief door het cliëntenoverleg WWB.

De cliëntenraad WMO heeft het college ongevraagd geadviseerd, met daarin een aantal adviezen, die allen werden overgenomen.

Ik ben daarna aangesteld als kwartiermaker met nu een duidelijke opdracht “vorm en inhoud geven aan een participatieraad”.

Elke twee weken werd de voortgang besproken met de wethouder, ook de voortgang binnen de gemeente.

Vanwege mijn keuze voor optimale transparantie zijn de leden van de WWB en WMO steeds geïnformeerd.

Eerst heb ik er werk van gemaakt om de leden van het cliëntenoverleg WWB het vertrouwen bij te brengen dat er niets verloren ging, maar dat vooral de krachten gebundeld werden. Ook heb ik duidelijk gemaakt dat ik graag gebruik wilde maken van de expertise van de leden, maar wel in een samengevoegde adviesraad.

Met alle leden uit zowel het cliëntenoverleg WWB als de cliëntenraad WMO, die zich beschikbaar hadden gesteld voor de participatieraad heb ik gesprekken gevoerd. Het instrument dat ik daarvoor gebruikte was het “profiel leden participatieraad” Iedereen is dus op een zelfde wijze geïnterviewd. Slechts twee kandidaten zijn afgefallen. Eén omdat die zichzelf terug trok en de ander vanwege onvoldoende geschiktheid.

Het ging niet onmiddellijk allemaal goed, omdat het eerste instellingsbesluit werd afgewezen door de leden van de cliëntenraad WMO. Niet omdat hij niet deugde, maar omdat er teveel impliciet geregeld was en te weinig expliciet. Met andere woorden, dat wat in de toelichting stond wilden de leden in het besluit benoemd hebben. Dan kan er namelijk geen interpretatieverschil ontstaan. Dat is overgenomen door het college en nu ligt er een document voor dat aan alle kanten deugt. Dat volledig gedragen wordt door de leden die zich beschikbaar hebben gesteld voor de participatieraad.

En waarom? Omdat het meer dan voldoende garantie biedt voor een goede cliëntenparticipatie. Het is gebaseerd op de huidige situatie en geschikt voor wat er in de toekomst op ons afkomt.

Is het uniek in Nederland? Nee! We lopen niet voor maar zeker ook niet achter. Ik verwijs graag naar het “kennisdossier achterbanraadpleging” van AVI, dat staat voor Aandacht Voor Iedereen.

Een korte opsomming:

- * Het instellingsbesluit wordt door iedereen, die lid gaat worden van de participatieraad, volledig gedragen.
- * De bemensing is op één lid na rond.
- * Het huishoudelijk reglement wordt ten finale besproken in onze vergadering van 2 november.
- * Het benoemen van de achterban is in volle gang.
- * De leden van de participatieraad vertegenwoordigen allemaal een prestatieveld.
- * Ze zijn cliënt of hebben affiniteit met het prestatieveld.
- * De voorzitter is onafhankelijk.
- * Adviezen worden alleen uitgebracht als er getoetst is aan wet- en regelgeving.
- * Adviezen worden in de toekomst alleen ingediend als de achterban is geconsulteerd.
- * De leden zijn super gemotiveerd om als participatieraad aan de slag te gaan.

Om toch met een kleine verwijzing naar het instellingsbesluit te eindigen, het volgende:

Overdrijf de macht van de participatieraad niet. Zij adviseren gevraagd en ongevraagd aan het college over beleid van de WWB en WMO. Daarnaast functioneren zij als klankbord voor veelvoorkomende problemen. De cliëntenraad WMO heeft er voor gekozen om niet alleen achteraf te oordelen maar vanaf het begin mee te doen in de beleidsontwikkeling. Dit willen we terug laten komen in de participatieraad. Het verleden heeft bewezen dat dit werkt. Wij hanteren de leuze **“Beter elkaar aan de voorkant versterken dan aan de achterkant bestrijden”**.

In de participatieraad is de cliëntenvertegenwoordiging geregeld. Aan belangenbehartiging wordt niet gedaan, omdat belangenbehartigers, zoals vakbonden, door middel van andere kanalen invloed kunnen uitoefenen op het gemeentebestuur. Zij kunnen door ons wel als achterban geraadpleegd worden.

De krachten zijn gebundeld. De motivatie en kwaliteit van de leden is getoetst. Wij zijn er klaar voor.

Maar u en niemand anders besluit er over. Ik wens u veel wijsheid toe.